

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 5T/138/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7915010389
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Nadzam
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2018:7915010389.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Senát Okresného súdu v Trebišove v zložení z predsedu senátu Mgr. Jozefa Nadzama a prísediacich Bc. Vladimíra Kočiša a Ing. Jána Petra na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05.01.2017

r o z h o d o l :

Obžalovaní

1/ I. R. S. H. D. L. , V.. XX.XX.XXXX vo Vranove nad Topľou, trvale bytom
E. Q., E. XXX/XX okres Vranov nad Topľou

2/ S.. L. P. N. P. I. U. Q., V.. XX.XX.XXXX v Siľ, Ukrajina, trvale bytom
B., J. XXXX/XX,

s ú v i n n í , ž e

1/ dňa 14.05.2015 v čase o 07.20 hod na ulici Blatná 438/15 v Sečovciach z areálu spoločnosti Rovex s. r. o., Sečovce v rozpore s ustanovením § 9 a § 10 zákona číslo 106/2004 Z. z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov v znení neskorších predpisov spoločným konaním prepravovali a prechovávali vo svojom osobnom motorovom vozidle zn. Mazda 6, ev. č. TV-XXX A. bielej farby, vodičom ktorého bol Ing. L. P., pričom doprovod mu robil držiteľ tohto vozidla I. R. na osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Fabia, ev. č. Q. XXX E., spotrebiteľské balenie tabakových výrobkov značky Marlboro a Chesterfield v množstve 10 000 krabičiek po 20 kusov, t. j. 200 000 ks o dĺžke tabakového povrazca do 80 mm bez platnej slovenskej kontrolnej známky, čím uvedeným konaním spôsobili Slovenskej republike finančný únik na spotrebnej dani z tabakových výrobkov vo výške 18.938,- €,

2/ obžalovaný I. R. od presne nezistenej doby do 14.05.2015 v prenajatej garáži v areáli spoločnosti Rovex s. r. o, na ulici Blatnej 438/15 v Sečovciach v rozpore s ustanovením § 9 a § 10 zákona číslo 106/2004 Z. z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov v znení neskorších predpisov prechovával spotrebiteľské balenie tabakových výrobkov značky LM červené, Marlboro červené, Lifa, NZ Black, Regal, Miles, Dzire, Montreal, Empire Royals, Raquel Gold Classic, Canary CK Kingdom, Conrad, Next, Marilyn Slim, Police Red, Hatamen, Classic Red, Valden a Roseman v množstve 10 110 krabičiek po 20 kusov, t. j. 202 200 kusov o dĺžke tabakového povrazca do 80 mm bez platnej slovenskej kontrolnej známky, čím uvedeným konaním spôsobili Slovenskej republike finančný únik na spotrebnej dani z tabakových výrobkov vo výške 19. 165,26 €,

3/ obžalovaný I. R. dňa 14.05.2015 v čase 07.20 hod pri výjazde z areálu spoločnosti Rovex s. r. o. riadil osobné motorové vozidlo zn. Škoda Fabia, ev. číslo Q. XXX E., napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 0T/48/2015 zo dňa 10.04.2015 mu bol, okrem iného, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na obdobie 3 rokov od právoplatnosti, t. j. od 10.04.2015

t e d a

Obžalovaný I. R. v bode 1 a 2 rozsudku

- jednak spoločným konaním a jedna v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom prepravoval a prechovával tovar bez kontrolných známk na jeho označenie na daňové účely a spôsobil tým väčšiu škodu,

Obžalovaný I. R. v bode 3 rozsudku

- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

Obžalovaný S.. L. P. v bode 1 rozsudku

- spoločným konaním v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom prepravoval a prechovával tovar bez kontrolných známk na jeho označenie na daňové účely a spôsobil tým väčšiu škodu,

č í m s p á c h a l i

Obžalovaný I. R. v bode 1 a 2 rozsudku

- prečin porušovania predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1, ods. 2 písm. h / Tr. zákona spáchaný z časti v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona a z časti samostatne,

Obžalovaný I. R. v bode 3 rozsudku

- prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1, písm. d/ Tr. zákona

Obžalovaný S.. L. P. v bode 1 rozsudku

- spolupáchateľstvo prečinu porušovania predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 20 k § 279 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. zákona

Z a t o i c h o d s u d z u j e

Obžalovaného I. R.

Podľa § 279 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Tr. zákona na ú h r n n ý trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 61 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/ § 38 ods. 2 Tr. zákona ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkých druhov v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona pre výkon trestu zaraďuje obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaného S.. L. P.:

Podľa § 279 ods. 2, § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka, výkon ktorého podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zákona podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov.

Obžalovaného I. R.

Podľa § 285 písm. a/ Tr. zákona oslobodzuje spod skutku obžaloby Okresnej prokuratúry Trebišov sp. zn. 1 Pv 103/14 zo dňa 19.11.2015, ktorý mal spáchať tak, že po vzájomnej dohode s obžalovaným Y. J. V. XX.XX.XXXX, proti ktorému bolo konanie vylúčené na samostatné prejednanie a rozhodnutie dňa 24.11.2016 a s obžalovaným R. Č., V. XX.XX.XXXX, voči ktorému bolo trestné stíhanie zastavené uznesením Okresného súdu Trebišov sp. zn. 5T/138/2015 právoplatným dňa 29.11.2016, od novembra 2013 v obci Dargov, v Sečovciach a na ďalších miestach v okrese Trebišov a Michalovce požadovali od E. Z. vyplatenie sumy 22.000,- €, pričom na dosiahnutie svojho cieľa ho zastrašovali tým, že mu ukážu, čo je mafia, že mu podpália auto, pričom poškodený po tom, čo sa na neho dňa 29.11.2013 R. Č. v obci Dargov vytiahol nôž a povedal mu, že ho podreže a vyberie z neho hurky, im dňa 30.12.2013 odovzdal v kaviarni Monaco v obchodnom centre Zemplín v Michalovciach sumu 7.000,- €, pričom mu bolo povedané Y. J., že zvyšných 15.000,- € im vyplatí, keď predá byt v Nitre, k vyplateniu však nedošlo z dôvodu zistenia obžalovaných, že na prípade pracuje polícia, ktorý skutok bol právne kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku poškodeného E. Z. I. D. J. Q. N. I. D., V.. X.XX.XXXX v Trebišove, trvale bytom R. N., A. XX/X s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Trebišov podala na tunajšom súde dňa 08.09.2015 obžalobu sp. zn. 2 Pv 286/15 zo dňa 07.09.2015 pre skutky uvedené v bodoch 1,2 a 3 tohto rozsudku, ktoré boli právne kvalifikované ako prečin porušovania predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona u obžalovaného I. R. D. S.. L. P., a v bode 3 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona u obžalovaného I. R.. Vec sa vedie na súde pod sp. zn. 5T/138/2015.

Okresná prokuratúra Trebišov podala na tunajšom súde dňa 23.11.2015 obžalobu sp. zn. 1 Pv 103/14 zo dňa 19.11.2015 na obžalovaným I. R., Y. J. D. R. Č. pre skutok, ktorý bol právne kvalifikovaný ako zločin vydierania spáchaný formou spolupáchateľstva. Vec sa vedie na súde pod sp. zn. 5T/182/2015

Uznesením sp. zn. 5T/138/2015 zo 04.01.2016 konajúci súd podľa § 21 ods. 3 Tr. poriadku trestné veci vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 5T/138/2015 pripojil trestnú vec vedenú na tunajšom súde pod sp. zn. 5T/182/2015 na spoločné prejednanie a rozhodnutie s tým, že spoločné konanie sa bude viesť pod sp. zn. 5T/138/2015.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31.03.2016 obžalovaný Peter Jakub navrhoval, aby s prokurátorom konal o dohode o vine a treste. Prokurátor navrhol aby súd vrátil vec obžalovaného Y. J. na konanie o dohode o vine a treste v časti týkajúcej sa iba tohto obžalovaného, preto súd podľa § 255 ods. 3 Tr. poriadku uznesením vrátil vec obžalovaného Y. J. prokurátorovi na postup podľa § 232 a § 233 Tr. poriadku.

Po vrátení veci prokurátorovi na konanie o dohode o vine a treste na tunajšom súde napadol návrh na schválenie dohody o vine a treste medzi obžalovaným Y. J. a prokurátorom pod sp. zn. 7T/80/2016, pričom súd túto dohodu neschválil, pretože v konaní mal byť uložený súhrnný a nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom obžalovaný s prokurátorom dohodli trest podmienečný bez toho, aby sa ukladal trest súhrnný.

Vzhľadom k neschváleniu dohody o vine a treste súdom, súd uznesením zo dňa 29.03.2016 podľa § 21 ods. 3 Tr- poriadku k trestnej veci tunajšieho súdu sp. zn. 5T/138/2015 pripojil trestnú vec sp. zn. 7T/80/2016 na spoločné konanie s tým, že spoločné konanie sa bude viesť pod sp. zn. 5T/138/2015.

Pokiaľ ide o obžalovaného R. Č. konajúci súd uznesením sp. zn. 5T/138/2015 na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.11.2016 rozhodol, že podľa § 281 ods. 2 s použitím § 215 ods. 2 písm. a/ Tr.

poriadku sa trestné stíhanie proti tomuto obžalovanému zastavuje, pretože trest, ku ktorému môže viesť trestné stíhanie je bez významu popri trestu, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3T/120/2014 zo dňa 05.05.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To/68/2016 zo dňa 24.06.2016, v ktorom konaní mu bol uložený pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 2 s použitím § 38 ods. 4, § 37 písm. m/ Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov nepodmienečne, pričom mu bol zároveň uložený ochranný dohľad v trvaní 3 rokov a uložené mu bolo aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, ktorý rozsudok v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach nadobudol právoplatnosť dňa 24.06.2016.

Na hlavné pojednávanie dňa 24.11.2016 sa z obžalovaných nedostavil obžalovaný Y. J., tak isto obžalovaný Ing. L. P., ktorý však ospravedlnil svoju neprítomnosť na hlavnom pojednávaní a súhlasil, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti, u Y. J. nebolo vykázané doručenie predvolania na hlavné pojednávanie, jeho obhajca uviedol že obžalovaný bol ním vyzoomený telefonicky o dátume hlavného pojednávania. Snažil sa s ním telefonicky spojiť aj pred hlavným pojednávaním, ale neúspešne. Súd doručoval obžalovaného Y. J. predvolanie na hlavné pojednávanie dňa 24.11.2016 prostredníctvom Obvodného oddelenia PZ Michalovce, pričom žiadal o doručenie predvolania na tri známe adresy obžalovaného, avšak toto doručenie bolo neúspešné a vzhľadom k tomu, že u obžalovaného I. R. išlo o väzobnú vec, súd konanie proti obžalovanému Y. J. vylúčil zo spoločného konania na samostatné prejednanie a rozhodnutie.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31.03.2016 obžalovaný I. R. po poučení uviedol, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v bodoch 1,2,3 obžaloby Okresnej prokuratúry Trebišov sp. zn. 2 Pv 286/2015 zo dňa 07.09.2015, a pokiaľ ide o zločin vydierania vyhlásil, že nie je vinný zo spáchania tohto skutku, na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku obžalovaný I. R. uviedol, že

- rozumie, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu,
- že bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, že mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a že sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
- že rozumie právnej kvalifikácii skutkov, ako trestných činov,
- že bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktorú zákon ustanovuje za trestné činy kladené mu za vinu,
- že sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchané skutky, ktoré sa kvalifikujú ako určité trestné činy.

Keďže prokurátor nemal námietky voči prijatiu vyhlásenia obžalovaného, súd vyhlásením podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného R., že je vinný zo spáchania skutkov v bodoch 1,2,3 obžaloby Okresnej prokuratúry Trebišov sp. zn. 2 Pv 286/2015 zo dňa 07.09.2015, a zároveň podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu uznania viny obžalovaným sa nevykoná.

Obžalovaný I. R. ďalej využil svoje právo a ohľadne zločinu vydierania nevypovedal.

Pokiaľ ide o skutok uvedený v bode 1 rozsudku, ktorý sa mal stať 14.05.2015 v ranných hodinách na ulici Blatnej v Sečovciach, obžalovaný Ing. L. P. sa v prípravnom konaní k spáchaniu skutku priznal a uvádzal, že svoj skutok ľutuje, nakoľko ten tovar - cigarety, nekupoval, nepredával a nemal z toho žiaden zisk, podal voči uzneseniu o vznesení obvinenia sťažnosť. Uviedol, že po tom, čo prišiel do Sečoviec za I. R. na svojom vozidle zn. Mercedes Benz, spoločne išli do areálu na ulici Blatnej, kde medzi tým zavolať ukrajinec Vasil' z Užhorodu I. R.L. na telefón, že tam pred garážou na parkovisku stojí vozidlo značky Mazda, a či by I.P. R. toto vozidlo nemohol odviezť k obchodnému centru v Sečovciach, na čo mu Róbert povedal, že nemôže, lebo má zákaz riadenia motorových vozidiel, ďalej išli spolu do predmetného areálu, kde Mercedes Benz zaparkoval do garáže I. R., svoje osobné veci z tašky preložil do auta Škoda Fábria, sadol do Mazdy a chcel odniesť auto do potravinárskeho obchodu v Sečovciach, smerom na mesto Trebišov na parkovisko a odovzdať toto vozidlo ukrajincovi Vasil'ovi. Uviedol, že mu bolo povedané, že tam v aute je niečí tovar naložený a prikrytý, pričom uviedol, že vedel, že tam sú cigarety, ale nevedel, aké množstvo. Uviedol, že cigarety vo vozidle zn. Mazda neboli jeho, vozidlom Mazda vychádzal z predmetného areálu. Pred ním zastavili dve vozidlá, prekrižili mu cestu, vyskočili z auta muži v civilé, ktorí namierili na neho pištoľ, pričom I. R. sedel v nenaštartovanom aute zn. Škoda Fábria, pričom na neho tak isto mierili muži s pištoľou. Na záver uviedol, že ho mrzí, že to tak všetko vyšlo, nechcel to robiť s nejakým zlým úmyslom.

Na hlavnom pojednávaní Ing. L. P. zmenil svoju výpoveď, keď tvrdil, že nevedel, že v aute sú cigarety. Na otázku, prečo potom v prípravnom konaní uviedol, že vedel, že v aute sú cigarety, ale iba nevedel, aké množstvá, obžalovaný sa bránil tým, že sa ho vyšetrovateľ nepýtal na to, či vedel, že sú tam cigarety, ale či ich videl vzadu v aute, a on odpovedal iba na takto položenú otázku. Tvrdil, že videl, že vzadu v aute na zadných sedadlách je niečo, ale bolo to prikrýté plachtou a nevedel, že ide o cigarety. Obžalovaný uviedol, že vozidlo Mazda, v ktorom sa nachádzali cigarety, má na všetkých zadných sklách, teda na zadných dverách aj na zadných dverách v kufri, tónované sklá.

Obžalovaný R. Č., na tom istom hlavnom pojednávaní vyhlásil, že nie je vinný zo spáchania skutku, ktorý je právne kvalifikovaný ako zločin vydierania.

Z výsluchu svedka T. P., príslušníka Kriminálneho úradu finančnej správy vyplynulo, že vykonával operatívnu pátraciu činnosť dňa 14.05.2015 v objekte areálu Rovex s. r. o. Sečovce, kde sa asi o 07.00 hodine objavilo vozidlo Mercedes Benz tmavej farby, došlo ku garáži, spolujazdec z tohto vozidla vystúpil, otvoril garáž, vybral vozidlo Škoda Fabia, dnu do garáže vošlo motorové vozidlo Mercedes, následne vycúvali s vozidlom Mazda bielej farby na dvor, túto skutočnosť oznámil kolegom, ktorí o krátku chvíľu vykonali zásah v predmetnom areáli, keď skrížili cestu vozidlu Mazda bielej farby, ako aj Škode Fabia.

Z výsluchu svedkov R. X. D. R. Š., zhodne vyplynulo, že v inkriminovaný čas, teda 14.05.2015 sa zúčastnili zásahu v areáli objektu Rovex s. r. o. v Sečovciach, kde zastavili vozidlo Mazda bielej farby, venovali sa výlučne tomuto vozidlom ďalší kolegovia z Kriminálneho úradu finančnej správy sa venovali osobnému motorovému vozidlu Škoda Fabia. Uvedli, že v zadnej časti vozidla Mazda na zadných sedadlách a na podlahe sa nachádzal tovar prikrýty plachtou a následne zistili, že sa jedná o cigarety neoznačené slovenskou kontrolnou známkou. Obaja zhodne uviedli, že keď položili otázku vodičovi vozidla Mazda 6 Ing. L. P., tento uviedol, že nevie, čo sa vo vozidle nachádza.

Z výsluchu svedkov R. S. D. L. R. vyplynulo, že podobne ako svedkovia Š. D. X. sa zúčastnili zásahu v onen deň, ako príslušníci kriminálneho úradu finančnej správy, pričom oni zastavovali vozidlo Škoda Fabia v ktorom nenašli žiaden tovar, uviedli, že vedia, že vo vozidle Mazda 6 boli zaistené cigarety, ktoré nemali ochrannú známku Slovenskej republiky.

Zo zápisnice o odovzdaní veci zo dňa 14.05.2015 vyplýva, že L. P. vydal z osobného motorového vozidla zn. Mazda 6, ev. č. TV 423 CR, 9 960 krabičiek po 20 kusov cigariet značky Marlboro v spotrebiteľskom balení s dĺžkou tabakového povrazca do 80 mm opatrený ruskou kontrolnou známkou, to je 199 200 kusov a 40 krabičiek po 20 kusov, čo je 800 kusov cigariet značky Chesterfield v spotrebiteľskom balení s dĺžkou tabakového povrazca do 80 mm opatrené ukrajinskou kontrolnou známkou.

Zo znaleckého posudku z odboru kriminalistiky, odvetvie kriminalistická informatika predmetom ktorého boli zaistené veci, a to mobilné telefóny značky Nokia, Samsung a iPhone, ktoré boli odňaté 14.05.2015 obžalovanému Ing. L. P., nevyplynuli žiadne zásadné skutočnosti týkajúce sa predmetnej trestnej činnosti.

Z odpisu registra trestov na obžalovaného Ing. L. P. vyplýva, že tento nebol doposiaľ súdom trestaný.

Z odpisu registra trestov na obžalovaného I. R. vyplýva, že doposiaľ na území Slovenska bol dvakrát odsúdený, v jednom prípade súdom v Miláne v Taliansku.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. OT/48/2015 vyplýva, že trestným rozkazom zo dňa 10.04.2015 bol obvinený I. R. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní štyroch mesiacov, výkon ktorého bol podmienčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka a zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v trvaní troch rokov. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť toho istého dňa.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5T/134/2014 vyplýva, že rozsudkom zo dňa 20.08.2015 bol obžalovaný I. R. uznaný vinným z prečinu poškodzovania cudzej veci a z prečinu výtržníctva a podľa § 364 ods. 2, § 37 písm. h/, § 38 ods. 4, § 42 ods. 1 Tr. zákona mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, výkon ktorého bol podmienčne odložený na dva roky a zároveň

mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v trvaní troch rokov, pričom bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Trebišov sp. zn. OT/48/2015. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 05.09.2015.

Zo správy o povesti obce Dlhé Kľčovo na obžalovaného I. R. vyplýva, že na adrese v ich obci sa nezdržiava.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov na obžalovaného I. R. vyplýva, že tento sa dopustil v období od roku 2010 do roku 2015, 42 priestupkov, najmä na úseku cestnej dopravy.

Zo správy mesta Trebišov o povesti obžalovaného Ing. L. P. vyplýva, že je vedený ako rozvedený. Jeho správaním sa nezaoberala žiadna komisia vedená mestským zastupiteľstvom v Trebišove a údaje o charakterových vlastnostiach a spôsobe života nie sú známe.

Po vykonanom dokazovaní ohľadne skutkov 1, 2 a 3 tohto rozsudku, súd zhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i vo vzájomnom súhrne a dospel k záveru, že tak obžalovaný I. R., D. D. S.. L. P. naplnili všetky znaky skutkovej podstaty prečinu porušení predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, pretože v bode 1 spoločným konaním prepravovali a prechovávali tovar bez kontrolných známkov a spôsobili tým väčšiu škodu a obžalovaný I. R. v bode 3 naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, pretože maril výkon rozhodnutia súdu, keďže riadil osobné motorové vozidlo v čase plynutia trestu zákazu činnosti. U obžalovaného I. R. je vina nepochybná, keďže tento na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania všetkých troch skutkov. Obžalovaný sa skutkov v bode 1,2 a 3 tohto rozsudku dopustil. Po vyhlásení trestného rozkazu tunajšieho súdu sp. zn. OT/48/2015 a pred vyhlásením rozsudku sp. zn. 5T/134/2014, preto mu súd ukladal samostatný trest. Pri ukladaní trestu obžalovanému I. R. súd zobral do úvahy jednu poľahčujúcu okolnosť, že sa priznal k spáchaniu skutku a oľutoval ho, a jednu priťažujúcu okolnosť, a to že spáchal viac trestných činov a ukladal mu úhrnný trest odňatia slobody, vzhľadom k vyrovnanému pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd neupravoval dolnú ani hornú hranicu trestnej sadzby trestného činu prísnejšie trestného. Vychádzajú zo základnej trestnej sadzby uvedenej v § 279 ods. 2 predstavuje trest odňatia slobody v trvaní 1 až 5 rokov. Súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov, domnievajúc sa, že takýto trest je z hľadiska pôsobenia na obžalovaného, ako aj z hľadiska ochrany spoločnosti za dostatočný, a keďže v predchádzajúcich desiatich rokoch nebol vo výkone trestu za úmyselný trestný čin, pre výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu uložil trest zákazu činnosti v trvaní 4 rokov, vychádzajúc z rovnakých zásad ako pri treste odňatia slobody.

Pokiaľ ide o obžalovaného Ing. L. P. ohľadne skutku 1 rozsudku, súd vychádzal z výpovede obžalovaného v prípravnom konaní, ktorý sa k spáchaniu skutku priznal, tento skutok súvisle opísal pri svojej výpovedi v prípravnom konaní. Ak obžalovaný Ing. L. P. na hlavnom pojednávaní zmenil svoju výpoveď a popieral spáchanie skutku, súd je názoru, že tak učinil účelovo. Obžalovaný zdôvodňoval svoje priznanie v prípravnom konaní skutočnosťou, že vyšetrovateľ mu kládol pri jeho výsluchu v prípravnom konaní tak, že sa nepýtal, či vedel, že sú tam cigarety, ale či videl, že v aute vzadu sú cigarety a že je v aute niečo naložené, pričom odpovedal iba na túto otázku. Na hlavnom pojednávaní pripustil, že videl, že vzadu v aute niečo je, ale bolo to prikruté plachtou.

Súd považuje toto vysvetlenie za úplne nedostačujúce a nelogické, pretože vychádzajúc z výpovede v prípravnom konaní a z priznania sa tam vyplýva, že obžalovaný L. P. sám a súvisle takmer na jednu stranu vypovedal bez toho, aby mu boli kladené otázky a až potom, čo pri výsluchu uviedol, že vedel, že v aute, ktoré riadil, to jest v Mazde 6 vedel, že sú cigarety, akurát nevedel jeho množstvo. Až následne mu bola vyšetrovateľ položená jediná otázka, a to komu patrí vozidlo značky Mazda, na čo odpovedal, že vlastníkom tohto auta je I. R.. Pravdou je, že pri výsluchoch na hlavnom pojednávaní svedkovia R. X. D. R. Š., príslušníci kriminálne polície finančnej správy, uviedli, že pri zásahu im obžalovaný P. uviedol, že nevie, že vo vozidle Mazda sa nachádzajú neokolkované cigarety. Ani táto skutočnosť, podľa názoru súdu, nie je významný a relevantný dôkaz, ktorý by vyvíňoval obžalovaného P. spod tohto skutku obžaloby, keďže v prípravnom konaní sa nepochybné a jasne priznal k spáchaniu skutku, keď uviedol nepochybné, že vedel, že vo vozidle Mazda 6 sa nachádzajú cigarety, iba nepoznal ich množstvo. Zo zápisníc o vydaní veci, zo zápisníc o obhliadke miesta činu a fotodokumentácie a zo zápisníc o vykonaní iných priestorov a pozemkov, ako aj zo vzoriek zaistených cigariet je nepochybné, že vo vozidle Mazda

6 boli zaistené cigarety uvedené v bode 1 tohto rozsudku. Poznomenáva, že pokiaľ ide o prehliadky iných priestorov, tieto boli v prípravnom konaní vykonané s predchádzajúcim súhlasom prokurátora. Podľa názoru súdu priznanie obžalovaného Ing. L. P. v prípravnom konaní v súvislosti s uvedenými dôkazmi zjavne preukazujúcimi cigarety nachádzajúce sa v zadnom priestore vozidla Mazda 6, ktoré viedol obžalovaný L. P. jasne preukazujú vinu obžalovaného. Pri ukladaní trestu obžalovanému P. súd vychádzal z jednej poľahčujúcej okolnosti, a to že doposiaľ viedol riadny život, pri absencii priťažujúcich okolností súd podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a uložil trest odňatia slobody v rámci upravenej trestnej sadzby, ktorá predstavuje jeden rok až tri roky a osem mesiacov, a uložil obžalovanému trest na celkom dolnej hranici tejto trestnej sadzby a výkon trestu podmienenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov, pričom je názoru, že takýto trest je z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie postačujúci.

Ohľadne zločinu vydierania súd tak isto vykonal dokazovanie a zistil tento skutkový stav veci:

Obžalovaný I. R. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že ohľadne tohto skutku je nevinný a ďalej využil právo nevypovedať.

Prokurátor ani obhajca nenavrhlí prečítať jeho výpoveď z prípravného konania a súd tak neučinil z vlastnej iniciatívy, pretože sa domnieva, vychádzajúc z kontradiktórnosti konania, že nie je úlohou súdu napomáhať obžalobe alebo obhajobe.

Obžalovaný R. Č. využil svoje právo tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní a vo veci nevypovedal. Na hlavnom pojednávaní sa iba vyjadroval k výsluchom svedkov.

Súdca konštatuje, že proti obžalovanému Y. J. bolo pre jeho neprítomnosť konanie vylúčené na samostatné prejednanie a rozhodnutie, na hlavnom pojednávaní nevypovedal a prokurátor ani obhajcovia nenavrhlí prečítať jeho výpovede z prípravného konania, vzhľadom ku kontradiktórnosti konania súd poukazuje na to, čo už uviedol vyššie, že nie je jeho úlohou nahrádzať činnosť strán konania a napomáhať akýmkoľvek spôsobom buď obhajobe alebo obžalobe.

Z výsluchu svedka poškodeného E. Z., ktorého mali obžalovaný vydierať, v prípravnom konaní vyplynulo, že s obžalovaným I. R. sa pozná odmalička, pretože vyrastali v jednej dedine, asi pred šiestimi rokmi sa začali viac kamarátiť a začali spolu podnikáť. Obžalovaný I. R. bol konateľom spoločnosti ROMI - Trade s. r. o., a niekedy pred tromi alebo štyrmi rokmi dozadu vykonávali stavebné práce pre S.. J. Y., respektíve JP Sonet s. r. o. Michalovce, prácu riadne vykonali a vyfakturovali a Ing. Y. im nevyplatil dlžnú sumu asi vo výške 44.000,- Eur, pričom Ing. Y. túto sumu nikdy nespochybňoval. Uviedol, že s I. R. chodili spoločne za pánom Y., aby im vyplatil dlžné peniaze, ale tento im uvádzal, že momentálne nemá prostriedky na zaplatenie dlhu. V lete roku 2013 vycestoval pracovne do Kanady. V tom čase už s obžalovaným I. R. nepodnikal, ale nerozhádali sa, predtým ale uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávky s tým, že pohľadávka voči Ing. J. Y. prešla z RB Invest s. r. o. Banská Bystrica, konateľom ktorej bol I. R. V. J. Z., otca poškodeného, a to vo výške 47.677,26 Eur. Niekedy na jeseň roku 2013 mu zavolať obžalovaný R. T. tým, aby sa stretli a pri stretnutí mu uviedol, že má kamarátov, ktorí sú schopní vymôcť predmetný dlh od pána Y., za čo budú chcieť požičať 5.000,- Eur až 7.000,- Eur, na čo mu povedal, že keď sa im to podarí, tak mu tie peniaze, čo chcú požičať dá, respektíve mu ich už nemusia vrátiť. O pár dní na to mu zavolať muž, predstavil sa ako Kubo, teda obžalovaný J.. Dohodli sa na tom, že sa stretnú pred firmou J. Y., k čomu aj došlo. V Michalovciach pred firmou pána Y. sa stretli on i Y. J. D. R. Č. a následne išli za pánom Y.. Predtým sa ho J. pýtal, či platí to, čo povedal I. R., zrejme myslel na to, čo mu povedal R., že mu dá tých 5.000,- Eur až 7.000,- Eur a v tom čase nevedel, že by to malo byť 50% z pohľadávky. V kancelárii sa Jakub bavil s Y. ohľadne dlžnej sumy, či mu je dlžný a či túto sumu vyplatí, Y. znovu opakoval, čo celé tie roky, že keď bude mať peniaze, tak to vyplatí, dlžnú sumu nenamietal. Boli tam spoločne asi pol hodinu, následne opustili kanceláriu pána Y., na parkovisku sa bavil s J. o tom, že za aký čas vybaví vyplatenie peňazí, na čo odpovedal, že do týždňa a on J. povedal, že keď sa tak nestane, bude si to riešiť znovu po svojom. Jakub sa ho spýtal, či za vybavenie dlhu platí tých 50 %, čo mu sľúbil I. R., na čo mu hneď povedal, že s tým nesúhlasí, že s I. R. sa hovorilo o sume 5.000,- eur až 7.000,- Eur, na čo J. reagoval tak, že si to vybaví s R.. Večer na to sa stretol s I. R. a pýtal sa ho na podmienku za vymoženie pohľadávky od Y., kde J. si pýta 50 % z dlžnej sumy, I. R. mu na to povedal, že bude tak, ako on hovorí, teda 5.000,- Eur až 7.000,- Eur. Asi po týždni volal J. D. i, že nech to nechá tak, že si to s pánom Y. porieši sám, na čo mu J. povedal, že sa mu to samému nepodarí a následne už za Y. chodil sám. S Y.

sa dohodol na nejakom pozemku, z ktorého napokon nebolo nič, ale chceli to spoločne vyriešiť, aby sa pohľadávka nejako vyrovnala, napriek tomu J. stále otravoval pána Y., preto oslovil svojho kamaráta R. Q., ktorý má väčšie slovo, nech J. vysvetlí, že nech ho nechá tak, že je ochotný zaplatiť za ten týždeň čo riešili veci s Y., a to ich náklady a vysvetlil R. Q. o čo ide. Poškodený uviedol, že nakoniec s Y. doriešil vysporiadanie pohľadávky tým, že na neho prepíše byť v Nitre, čo bolo asi v novembri alebo decembri 2013, pričom niekedy v tom čase zhorelo I. R. auto v Sečovciach pred bytovým domom. Uviedol, že v tom čase boli s I. R. kamaráti, pýtal sa ho, či mu nevie pomôcť s R. Z., aby ho Michalovčania, teda Č. D. J. nevydierali, na čo mu povedal, že sa pokúsi, rozišli sa tak, že ešte tých 5.000,- Eur až 7.000,- Eur by vedel dať, len nemal hotovosť od pána Y., ale iba byť, a na druhý deň bol umývať auto pri prameni v Malých Ozorovciach, kde prišiel I. R. T. R. Z., kvôli tomu, čo predtým hovorili, že by mu pomohli, na čo R. Z. povedal, že pôjde za nimi aby mu dali pokoj, ale že to nebude robiť pre jeho modré oči. On im uviedol, že keď bude mať peniaze, tak sa im ozve. Na to volal R. Q., aby mu v tom pomohol, že pýtajú stále od neho 22.000,- Eur, následne sa stretli na Dargove, potom išiel R. Q. k nim domov, kde sa rozprávali ohľadne peňazí, taktiež sa stretli v Košiciach na LukOil na Furči, kde sa stretli on, R. Q., R. Z. D. I. R., tu sa s I. R. pohádal, kde mu tento vykričal, že keď zhorelo auto jemu, tak zhorí aj FI., potom sa na stretnutí v Sečovciach pred pizzériou Aventador, kde prišiel I. R., J. D. Č. na R. vozidle BMW, Jakub vystúpil z auta, spolu sa rozprávali, prechádzali sa po ulici, J. mu vravel, že idú za R. Q. poriešiť to, ale že to aj tak bude tak, ako oni povedia a že tie peniaze im dá. Na to všetci traja odišli do Košíc, on telefonicky zostal v spojení R. Q., pričom sa dohodli, že sa stretnú na Dargove na pumpe. Cestou na Dargov v obci Dargov sa míňal v protismere s vozidlom I. R., zastavil na autobusovej zastávke, keďže mu blikali, na to sa oni s vozidlom otočili a prišli za nim na zastávku. J. D. cez otvorené dvere mu rozprával, že boli za Marošom, kde sa dohodli, že má zaplatiť peniaze, ale že zvyšok mu povie R. Q., na čo vystúpil z vozidla Č. a hovoril mu niečo v tom zmysle, že nech sa ho nesnaží oklamať a z vnútorného vrecka koženej bundy vytiahol nôž v puzdre a uvádzal, že ho podreže a vyberie z neho hurky, na to všetci traja odišli preč, on išiel na pumpu na Dargov za R. Q., kde mu tento povedal, že treba zaplatiť nejaké peniaze, aspoň 7.000,- Eur, na čo mu uviedol, že peniaze nemá, že musí tieto pýtať od otca. Uviedol, že si nespomína, či hovoril R. Q., že Č. na neho vytiahol nôž. Spoločne išli domov za jeho otcom, následne s otcom išli do OTP Banky v Trebišove, kde tento vybral 7.000,- Eur v hotovosti, následne spoločne s R. Q. išli do baru Monaco v Michalovciach, nachádzajúci sa v obchodnom centre Zemplín, kde už čakal J., Č. a odovzdal Jakubovi do ruky 7.000,- Eur. Po čase sa stretol s J. v Košiciach pred McDonaldom, kde sa ho pýtal, kedy budú zvyšné peniaze, že vie, že to zorganizoval R. a malo sa jednať o zvyšok sumy do 22.000,- Eur. Poškodený tvrdil, že neskôr na jar, pred jeho domom v noci chodili na striedačku raz J., raz R., svietili mu do okien. Poškodený uviedol, že o tom, že je vydieraný a že podal trestné oznámenie povedal rodičom a nevie, že by o tom hovoril aj niekomu inému, možno že to povedal R. Q.. Uviedol, že po tom, čo zhorelo R. motorové vozidlo a stretli sa na Dargove, tento mu dal odkaz od J. D. Č., že tie peniaze treba vyplatiť a že nemá kontaktovať políciu. Tvrdil, že R. sa mu pri tomto rozhovore nevyhrážal. Rovnako uviedol, že pokiaľ mu na stanici LukOil v Košiciach R. uvádzal, že keď zhorelo auto jemu, tak zhorí aj Z. uviedol, že nevie povedať, či mu to R. oznámil alebo sa mu tým vyhrážal, ale on to poňal ako vyhrážku. Pokiaľ ide o stretnutie na Dargove s R., keď mu tento uvádzal, že keď sa chce hrať na mafiána, tak oni mu ukážu, čo je mafia. Uviedol, že to vnímal ako odkaz od J. D. Č. sprostredkovaný I. R.. Poškodený uvádzal, že najviac sa obával toho, čo robili J. D. Č., miesto toho, čo rozprával R.. Na hlavnom pojednávaní E. Z. v podstate uvádzal tie isté skutočnosti, pričom ďalej dodával, že so svojimi ťažkosťami sa zdôveril svojim rodičom aj kamarátke pani H., iným osobám o tom nerozprával. Uviedol, že pri stretnutí u svojho otca, kde bol prítomný aj Q. nevie, či povedal konkrétne Q., ktorým osobám je potrebné vyplatiť sumu 7.000,- Eur. Opätovne, ako v prípravnom konaní, potvrdil, že v kaviarni Monaco v obchodnom centre Zemplín v Michalovciach vyplatil peniaze do rúk obžalovanému J.. Ďalej uviedol, že po tom, čo za ním prišiel obžalovaný R. a ponúkol mu pomoc pri vymáhaní pohľadávky, on s tým súhlasil, tvrdil, že R. ho nenútil k tomu, aby takúto pomoc prijal, uviedol, že súhlasil s tým, že keď mu obžalovaní pomôžu, že im požičia sumu 7.000,- Eur, ale v skutočnosti mu pohľadávku nepomohli vymôcť. Rovnako tvrdil, že súhlasil s tým, že keď pomôžu s vymožením pohľadávky sumu 5.000,- Eur až 7.000,- Eur mu nebudú musieť vracat. Pokiaľ ide o stretnutie obžalovaných Č. D. J. v kancelárii u Ing. J. Y. uviedol, že J. sa pýtal Y., či má dlh, tento to priznal s tým, že momentálne nemá finančné prostriedky na úhradu, a že keď bude mať peniaze, svoj záväzok splní, obžalovaný R. pri tomto stretnutí nebol. Poškodený ďalej uviedol, že obžalovaný R. ho fyzicky akýmkoľvek spôsobom za uvedené obdobie nenapádal ani neohrozoval. Na otázku, či po vyplatení sumy 7.000,- Eur ho obžalovaní ešte kontaktovali, kedy, kto a z akého dôvodu, poškodený tvrdil, že naďalej chodili autami pred jeho dom, na parkovisku pred McDonaldom v Košiciach obžalovaný J. za ním bol a rozprával stále o tých zvyšných peniaze, ktoré mal vyplatiť a to rozdiel 15.000,- Eur. Uviedol, že pokiaľ ide o obžalovaného R. D. Č. nespomína si, že by ho kontaktovali a nespomína si,

že by obžalovaných kontaktoval on. Tvrdil, že pokiaľ na motorových vozidlách chodili pred jeho dom, išlo o osoby I. R. D. Y. J..

Na otázku obžalovaného Č., keď pri výpovedi uviedol, že túto pohľadávku si vedel od Y. vybaviť sám, prečo sa kontaktoval s obžalovanými a išiel s nimi do kancelárie Y., poškodený uviedol, že Y. mu stále sľuboval, že keď bude mať peniaze, že si dlh voči nemu splní, ale keď sa tak nedialo, pristál na takúto pomoc. Poškodený nevedel uviesť časovo, ako dlho vymáhal sám svoju pohľadávku od Ing. Y.. Obžalovaný Č. na to uviedol, že dlhé mesiace vymáhal u Y. sám svoju pohľadávku neúspešne, a keď on s J. boli spoločne v kancelárii u Ing. Y., za krátky čas na poškodeného prepísal byt v meste Nitra. Na to poškodený uviedol, že Y. získal byt v Nitre do svojho vlastníctva iba tesne predtým, než byt previedol na neho. Na otázku obžalovaného Č., ako je možné, keď uvádzal, že mal strach z vydierania, že sám zastavil svoje vozidlo v obci Dargov, poškodený uviedol, že zastavil preto, že mu povedali ešte v Sečovciach, že odtiaľ idú rovno za Q. dohodnúť sa, a keď sa vracali a stretali sa v Dargove, tak zastavil, pretože na neho blikali svetlami vozidlá. Zároveň chcel vedieť, ako sa dohodli s pánom Q., a až vtedy na neho vytiahol obžalovaný Č. nôž. Obžalovaný uviedol, že si nespomína, či ho Č. po tom, čo došlo k odovzdaniu finančnej sumy 7.000,- Eur v bare Monaco kontaktoval alebo sa mu vyhrážal nejakým spôsobom.

Z výsluchu svedka J. Z., otca poškodeného v prípravnom konaní vyplynulo, že istý čas jeho syn Dominik chodil ako nesvoj, občas mu povedal, že keby sa nevrátil, tak má v tom prsty R., on na neho tlačil, že nech mu povie o čo ide. Niekedy na jeseň 2013 prišiel domov s nejakým košičanom, ktorý bol potetovaný na tvári, mal dlhé vlasy a nepoznal ho a hovoril mu, že syn potrebuje 7.000,- Eur hneď vyplatiť a že potom bude potrebovať ďalšie peniaze, nevie o akú sumu malo ísť. Uviedol, že z obžalovaných pozná iba R., ostatných nepozná. Na druhý deň išiel vybrať z účtu z OTP Banky Trebišov peniaze v hotovosti 7.000,- Eur a dal ich synovi Dominikovi, tento ich niekam niesol, nevie presne či R., či bol pri tom aj ten z Košíc, pričom mala byť toto prvá splátka. Ded' predtým, keď spolu sedeli s neznámym košičanom, tak tento alebo Dominik mal telefonát, že treba zaplatiť hneď a že peniaze budú až na druhý deň a viac sa s ním syn Dominik na túto tému nebavil. Ďalšie peniaze syn už od neho nepýtal. Uviedol, že s R.N. bol jeho syn kamarát, aj spolu pracovali, robili pre firmu J. Y. v Michalovciach, u ktorého však pracoval aj on, ako podnikateľ. Svedok uviedol, že vie, že syn chodil za Y. vybavovať pohľadávku, z ktorej väčšia časť bola pre jeho firmu, tá pohľadávka sa presunula nejakou zmluvou na jeho firmu. Uviedol, že nakoniec bola pohľadávka splatená prevodom bytu v Nitre, ale ako to syn Dominik vybavil, tak k tomu sa nevie vyjadriť. Na hlavnom pojednávaní vypovedal svedok rovnako, ako v prípravnom konaní, uviedol, že si nepamätá ako dlho vymáhal syn pohľadávku od Ing. Y.. Svedok J. Z. vo svojich výpovediach ani v jednom prípade nespomenul, že by pred ich dom chodili nejaké motorové vozidlá a svietili svetlometmi do okien. Svedok uviedol, že v uvedenom období nezaregistroval žiadne čudné telefonáty.

Z výsluchu svedka Ing. J. Y. vyplynulo, že s E. Z. a obžalovaným I. R. mali obchodnoprávny vzťah, robili pre neho omietky na bytovom dome v Michalovciach, respektíve pre jeho firmu JP Sonet s. r. o. v Michalovciach, kde bol konateľom. Tieto práce vykonávali niekedy v novembri a decembri 2010, za vykonanú prácu im bolo čiastočne zaplatené a vyrovnanie zvyšku dlžnej sumy vyrovnal prevedením nehnuteľností a to bytu v Nitre na E. Z., respektíve na toho, na koho prešla pohľadávka voči nemu. Uviedol, že má pocit, že k prevodu bytu došlo asi vo februári roku 2014. Uviedol, že s E. Z. mali dobré vzťahy, tak sa dohodli tak, že nakoľko nemal hotovosť, tak sa dohodli na prevode bytu v Nitre na E. Z., pričom hodnota bytu bola vyššia než bol jeho dlh, túto vec riešili od novembra 2013 do februára 2014. Tvrdil, že nikto iný pri týchto rokovaníach ohľadom vyrovnania pohľadávky nebol, respektíve nikto do toho nevstupoval. Svedok uviedol, že obžalovaný Y. J. sa iba informoval, či došlo k uhradeniu pohľadávky pre E. Z., či ten byt už na neho prešiel, tvrdil, že nebol dôvod, aby zaplatenie pohľadávky niekto sprostredkoval, pretože s E. Z. mal dobrý vzťah. Tvrdil, že obžalovaný J. u neho vo firme bol, ale jednanie s E. Z. sa nezúčastňoval. Uvádzal, že E. Z. nepotreboval, aby sa za neho niekto prihovárал, pretože on predmetnú pohľadávku voči nemu chcel uhradiť a tvrdil, že obžalovaný J. nijako neovplyvnil vyrovnanie tohto dlhu.

Na hlavnom pojednávaní svedok uvádzal tie isté skutočnosti, ako v prípravnom konaní a ďalej uviedol, že je pravdou, že v jeho firme ho spoločne navštívili E. Z., Y. J. D. R. Č., ale išlo o návštevu zrejme v rámci ich nadštandardných vzťahov, majiteľovi pohľadávky dal najavo, že svoj záväzok chce splniť, pričom túto vôľu prejavoval hneď od začiatku vzniku pohľadávky. Uviedol, že v novembri 2013 dostal ponuku od investora, voči ktorému mal pohľadávku v titulu vykonávania diela na uvedenej

stavbe v Michalovciach s tým, že tento mu pohľadávku zaplatí prostredníctvom prevodu pozemku, ktorý vlastní v Michalovciach, následne z toho pozemku navrhol vyriešiť aj pohľadávku E. Z. voči nemu, k dohode ohľadne takéhoto započítania pohľadávok nedošlo, preto navrhol následne vyriešenie pohľadávky prostredníctvom prevodu bytu v Nitre. Uviedol, že s predmetným bytom v Nitre mal náklady, ceny nehnuteľnosti klesali a nevedel v tom čase o príchode významného investora do Nitry, byt bol nevyužívaný asi po dobu jedného roka a mal s ním iba náklady. Na otázku, či vie vysvetliť, z akého dôvodu poškodený E. Z. v prípravnom konaní ani v jednom zo svojich výsluchov neuvádza, predtým, ako mal požiadať o pomoc pri vymáhaní pohľadávky obžalovaných, aby bola akási dohoda so svedkom o zaplatení pohľadávky prevodom bytu v Nitre, svedok uvádzal, že hodnota bytu v Nitre bola určite vyššia než pohľadávka spoločnosti, za ktorú vystupoval E. Z. ako sprostredkovateľ a nenútil ho k takémuto riešeniu, dal iba návrh a tento E. Z. prijal, uviedol, že sa snažil svoj záväzok splniť a hľadal rôzne cesty od začiatku až do konca, pokiaľ nedošlo k prevodu bytu. Na otázku, či pri stretnutí v jeho firme, keď boli prítomní Č., J. D. E. Z., či tento pôsobil dojemom strachu a dojemom vydieraného človeka, svedok uviedol, že takýto pocit nemal. Svedok na otázku jedného z obžalovaných uviedol, že najprv navrhoval pri tomto stretnutí riešenie prevodom pozemku, ktorý mu núkal investor a namiesto zaplatenia ceny za dodanie diela potvrdil, že takéto konečné riešenie bolo zavrhnuté J., Z. D. Č. a následne im navrhol, že svoj záväzok uhradí prevodom svojho bytu v Nitre pre spoločnosť, ktorú zastupoval E. Z.. Svedok potvrdil, že stretnutie v jeho kancelárii, kde boli prítomní Č., E. Z. D. J. sa nieslo v priateľskom duchu.

Z výsluchu svedka R. Q. vyplynulo, že istý čas prišiel za ním do miesta bydliska v Košiciach poškodený E. Z. s tým, že má problém s osobami, ktoré požiadal o pomoc pri vymáhaní jednej pohľadávky a uvádzal, že za vymożenie žiadajú 50 % odmenu, čo sa jemu videlo veľa, spojil sa s obžalovaným Č., s ktorým má dobré vzťahy, oznámil mu dôvod, prečo sa o vec zaujíma, uviedol mu, že suma, ktorú vyžadujú, je neprimeraná a nakoniec bolo dojednané, že reálna odmena za vymożenie pohľadávky je 7.000,- eur, s čím súhlasil aj poškodený E. Z.. Keď za ním vtedy prišiel Z. neuvádzal mu, že odmenu za vymożenie pohľadávky nechce zaplatiť, akurát sa dozvedel, že tá odmena má predstavovať polovičku z vymáhanej pohľadávky a nakoniec výška dohodnutej odmeny vo výške 7.000,- Eur bola E. Z. vyplatená v Michalovciach v bare obchodného centra Zemplín, kde boli prítomní E. Z., Y. J., N. D. R. Č.. Potvrdil, že je pravdou, že bol s E. Z. za jeho otcom, kde mu uviedol, čo je zmyslom jeho návštevy. Pri odovzdávaní peňazí v Michalovciach sumu 7.000,- Eur prevzal od E. Z. pred ďalšími prítomnými osobami a následne túto odovzdal Y. J.. Uviedol, že s E. Z. bol vo veľmi dobrom vzťahu, tento za ním chodil takmer každý deň, chodili spolu na výlety a podobne, taktiež s obžalovaným I. R.. Uviedol, že do otca E. Z. išiel len na pozvanie Dominika. Svedok potvrdil, že o sume 7.000,- Eur, ako odmene za vymożenie pohľadávky sa bavil iba s obžalovaným R. Č.. Svedok uviedol, že v tom čase nemal vedomosť o tom, že by E. Z. bol v tejto veci vydieraný, E. Z. bol u neho na návšteve výlučne s tým, že sa mu zdá odmena 22.000,- Eur za vymożenie pohľadávky príliš vysoká. Svedok potvrdil, že bol prítomný pri stretnutí na benzínovom čerpadle LukOil v Košiciach, kde bol prítomný aj obžalovaný R., poškodený Z. D. Z., pričom pri tomto stretnutí medzi Z. a obžalovaným R. nedošlo k žiadnym nezhodám. Nevie o tom, že by medzi nimi malo niečo dôjsť a nepočul ani vtedy, že by zo strany R. došlo k vyhrážkam na adresu E. Z., že mu zhorí auto. Svedok tvrdil, že po tom, čo bola vyplatená E. Z. suma 7.000,- Eur v obchodnom centre Zemplín v Michalovciach, že už E. Z. následne za ním nebol. Stretli sa až po začatí tohto trestného stíhania, kde mu už začal uvádzať nejaké skutočnosti, že sa mu vyhrážali. Svedok nevedel uviesť a vysvetliť, prečo sa mu E. Z. nezveril s vydieraním už v čase, keď za ním bol prvýkrát, že má problémy, že sa mu obžalovaný vyhrážajú alebo vydierajú. Svedok potvrdil, že vzťahy obžalovaného R. a poškodeného E. Z. v tých časoch boli veľmi dobré, uviedol, že počas celej tej doby nemal dojem, že by E. Z. bol nejakým spôsobom vydieraný. Ďalej svedok uviedol, že po vyplatení sumy 7.000,- Eur v Michalovciach v pravidelnom kontakte s E. Z. nebol, možno sa iba niekoľkokrát stretli a možno, že iba raz, a to potom, čo mu zavola E. Z., ale potom sa odmlčal. Ozval sa až po začatí trestného stíhania v tejto veci, a pri stretnutí mu E. Z. vysvetľoval, k čomu malo dôjsť, až vtedy mu tvrdil, že bol vydieraný ohľadne doplatku sumy, ktorá pôvodne bola dohodnutá, ale neuviedol konkrétnu osobu, ktorá ho mala vydierať, ale bolo to určite až po začatí trestného stíhania. Svedok potvrdil, že sa s E. Z. a s obžalovaným R. stretli spoločne v decembri 2014, uviedol, že si už nespomína, čo konkrétne prejednávali, ale uviedol, že ich stretnutie sa nieslo v kamarátskom duchu a mal dojem, že E. Z. nechce, aby jeho vzťahy s obžalovaným R. boli narušené.

Z výsluchu svedkyne I. R., sestry obžalovaného I. R. vyplynulo, že v januári 2014 sa jej ozval telefonicky E. Z. s tým, že sa nechce spájať s jej bratom, obžalovaným I., uvádzal jej, že ho kontaktovali príslušníci NAKA. Po tom, čo v septembri prišli po jej brata kukláči a bol vzatý do väzby, kontaktovala Z. znovu

s tým, že potrebuje prísť po veci svojho brata, ktoré má v garáži na ulici Blatnej v Sečovciach, pričom E. Z. jej mal uviesť, že mu je ľúto, že brata zobrali kukláči a že on by nechcel jej bratovi nikdy ublížiť. Svedkyňa tvrdila, že pri týchto rozhovoroch s E. Z. bola prítomná aj D. B.. Svedkyňa potvrdila, že bratovi Róbertovi v roku 2013 zhorelo auto, a pri rozhovore s E. Z. brat mu uviedol, aby si dával pozor aj on, lebo vie, v akom prostredí sa pohybuje, s akými ľuďmi, pričom podľa jej názoru išlo o kamarátske upozornenie a nie o vyhrážku. Svedkyňa uviedla, že býva s bratom v spoločnej domácnosti a v tých časoch boli vzťahy medzi jej bratom a E. Z. nie až také, aké predtým, keď spoločne podnikali ale neboli žiadne problémy, keď sa spolu stretli. Uviedla, že obsah ich telefonického hovoru v januári 2014 tlmočila kamarátke B., pričom následne v júni 2015 boli všetci traja spolu a následne ešte asi v dvoch prípadoch, keď sa bavili o trestných veciach súvisiacich s jej bratom, kde v rozhovore nepadli negatívne tvrdenia zo strany E. Z., akurát sa o neho zaujímal, ako sa mu darí a podobne. E. Z. potvrdil, že sa stretol so svedkyňou v súvislosti s vypratáním garáže a keď sa pýtal svedkyne na brata, nebolo to v súvislosti s touto predmetnou vecí, ale s väzbou jej brata v inej trestnej veci. Svedkyňa uviedla, že sa rozhodla vypovedať pred súdom po tom, čo odznelo na súde, pretože dovtedy zo stretnutí s E. Z. nevydedukovala, že by medzi nimi boli nejaké narušené alebo vyložene zlé vzťahy.

Z výsluchu svedkyne D. B. vyplynulo, že bola vo väznici v Košiciach na návšteve za obžalovaným I. R., ktorý jej pri stretnutí uviedol, čo vypovedal E. Z. o tejto trestnej veci na hlavnom pojednávaní na tunajšom súde a kvôli tomu sa rozhodla sama vypovedať pred súdom. Uviedla, že sa stretla s poškodeným E. Z. už po začatí tohto trestného stíhania, ale poškodený sa nikdy negatívne nevyjadroval o R., preto nerozumie celému tomuto rozporu. V júni 2015 bolo potrebné vypratať garáž R. v objekte ulice Blatnej v Sečovciach, spojili sa spoločne s I. R. T. E. Z., ktorý mal garáž hneď vedľa, ktorý sa dostavil, garáž vypratali, normálne sa bavili a pomohol im odviezť veci k starej mame I. R., ktorá bola zaskočená tým, že tam bol E. Z. z dôvodu, že vedela o tom, čo tento narozprával na jej vnuka I. R.. Svedkyňa uviedla, že sa rozhodla vypovedať na súde po tom, čo sa dozvedela od I. R. pri návšteve väznice v auguste 2015. Svedkyňa potvrdila, že obžalovaný R. mal s poškodeným E. Z. vždy dobré vzťahy, preto si nevie vysvetliť, prečo ho obviňuje z takéhoto konania.

Z výsluchu svedka R. Z. vyplynulo, že niekedy v decembri 2013 alebo začiatkom januára 2014 prišiel za ním I. R., že jeho bývalý spoločník zo Sečoviec má problémy s chlapcami z Michaloviec, konkrétne s J. D. Č. D. T. R. mu povedal, že E. Z. je z nich vyplašený a bude ochotný dať za ochranu peniaze. Následne spoločne s R. išli za E. Z., tomu povedal iba všeobecne, že mu vie pomôcť s chlapcami z Michaloviec, nespomínal mu nijaké mená ale vycítil, že nechce dať peniaze, a nakoniec sa dohodli, že E. Z. sa mu ozve, respektíve zavolá I.P. R.. Keď sa začal o vec bližšie zaujímať, stretol sa v Michalovciach s Č.Š. D. J., ktorí mu uviedli, že ide o nejakú pohľadávku, ktorú má E. Z., alebo jeho firma, ktorá je nevyhľaditeľná. J. T. Č. prišli na to, že R. robí nejaké intrigy, takže chodili za E. Z. iba sami a ďalej sa už o vec nezaujímal. Po tomto stretnutí mu zavolať R. Q., s ktorým sa pozná, stretli sa na Dargove pri pamätníkoch, tam mu uviedol, že ho oslovil E. Z.. Potom volal J. a stretli sa v Košiciach na benzínovom čerpadle LukOil na Furči v Košiciach, kde boli Č., J., R. a on, na čo prišiel na stretnutie aj R. Q., J. mu ukazoval nejaké papiere týkajúce sa pohľadávky. Uviedol, že prišli na to, že všetky špekulácie a intrigy robí R. a on iba chcel, aby si to I. R. nezlizol, čo v podstate bolo aj zmyslom jeho účasti na tomto stretnutí. Asi po dvoch týždňoch od tohto stretnutia mu zavolať R. Q. a niekedy podvečer prišiel za ním na Ťahanovce, kde bol zhodou okolností u neho aj R., ktorý sa mu pochválil, že dostal 1.000,- Eur od Q., ktoré ani nečakal, hovoril, že R. Q. vybavil od E. Z. 7.000,- Eur. Z tejto sumy mu Q. odovzdal 1.000,- Eur. Po čase mu zavolať Č. s tým, že zabije aj R. aj toho druhého pretože čakal viac peňazí, malo ísť o väčšiu sumu, pretože malo ísť o nejaký byt v Nitre alebo Martine, takže mali na tom zarobiť oveľa viac peňazí. Č. mu viedol, že to pokašľal R., sťažoval sa na neho, chcel ísť za E. Z. pre peniaze, ale on mu povedal, že nech to nechá tak, tiež mu mal povedať, že J. má k tomu aj papiere, že potom, keď budú peniaze, tak dostane svoj podiel. Uvedené vyhrážky, ktoré v súvislosti s touto vecou počul, tieto mu povedal do telefónu iba Č., ktorý je jednoduchší, takto rozpráva ale nemyslí to vážne. Svedok uvádzal, že R. mu rozprával také veci, že J. T. Č. chodia za E. Z. a sa mu vyhrážajú, ale nakoniec to bolo tak, že to celé navymýšľal R. a nebyť jeho, tak R. by si to celé zlizol, pretože natiahol všetkých do toho a nebyť rešpektu medzi ostatnými, tak pre R. by sa to skončilo zle.

Z výsluchu svedka R. T. vyplynulo, že pozná I. R. D. D. E. Z., s ktorými sa pravidelne nestretáva, čo sa týka samotného trestného činu vydierania uviedol, že niečo počul ohľadne tejto veci, ale iba ako „jedna babka povedala“, konkrétne neuvádzal nič. Uviedol, že sa tieto dve osoby mali medzi sebou pohádať,

ale nevie, čoho sa to týkalo, či ohľadom biznisu, alebo ohľadom niečoho iného a Dominik mu spomínal, že má s Robom problémy, ale s I. R. sa o ničom takom, ako je biznis, nebavili.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávky medzi postupcom RD - Invest s. r. o. Banská Bystrica, zastúpený konateľom I. R. D. J. Z., ako postupníkom vyplýva, že postupca postupuje na postupníka pohľadávku, ktorú má voči obchodnej spoločnosti JP Sonet s. r. o. Michalovce v celkovej výške 47.677,26 eur, pričom predmetnú sumu tvorí súčet štyroch faktúr, splatných v dňoch 21.01., 26.01., 27.01. a 01.03.2012.

Z výpisu účtu J. Z. z OTP Banky vyplýva, že dňa 30.12. bol vykonaný výber hotovosti v sume 7.000,- Eur.

Po vykonanom dokazovaní súd zhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i vo vzájomnom súhrne a dospel k záveru, že pri skutku právne kvalifikovanom ako zločin vydierania nebolo mimo akúkoľvek a nepochybne dokázané, že tento skutok sa stal a že tento skutok mal spáchať obžalovaný I. R.. Obžalovaný I. R. v prípravnom konaní využil svoje právo a nevypovedal. Na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že nie je vinný zo spáchania tohto skutku a ďalej využil svoje právo a nevypovedal. Zo spáchania skutku obžalovaného I. R. usvedčuje poškodený E. Z., ktorý uvádzal, že tento ho zoznámil s ďalšími spoluobžalovanými Y. J. D. R. Č. a títo traja ho spoločne vydierali v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktorú mal voči Ing. J. Y. a ktorá pohľadávka prešla na jeho otca. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že v rámci podnikateľskej činnosti obžalovaný I. R. spoločne s poškodeným E. Z. za účasti J. Z. vykonávali pre Ing. J. Y. stavebné práce, ktoré účtovali faktúrami splatnými v januári a februári 2012, pričom je zrejmé, že až do jesene, respektíve začiatku zimy 2013 tento dlh a záväzok zo strany J. Y. nebol uhradený. Z vykonaného dokazovania je tak isto zrejmé, že obžalovaný I. R. spoločne s poškodeným E. Z. spoločne sa snažili predmetnú pohľadávku od dlžníka J. Y. vymôcť, avšak neúspešne. Z vykonaného dokazovania je ďalej nepochybné, že vzhľadom k tomuto stavu I. R. navrhol E. Z., že túto pohľadávku je možné vymôcť prostredníctvom jeho známych v Michalovciach a to Y. J. a R. Č., na čo došlo ku kontaktu týchto osôb a obžalovaný Y. J. a obžalovaný R. Č. za účasti E. Z. sa zúčastnili stretnutia v kancelárii u Ing. J. Y. v Michalovciach. Svedok poškodený E. Z. tvrdil, že v prípade úspešného vymáhania pohľadávky, ktorá znela na sumu asi 44.000,- Eur, reálne išlo o pohľadávku vo výške vyše 47.000,- Eur, je ochotný a súhlasí s vyplatením odmeny vo výške 5.000,- Eur až 7.000,- Eur. Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že až do stretnutia uvedených osôb v kancelárii firmy Ing. J. Y. medzi obžalovaným I. R. a poškodeným E. Z. na jednej strane a medzi dlžníkom Ing. J. Y. nedošlo k žiadnej dohode ohľadne vymoženia pohľadávky, čo zrejme viedlo I. R. D. E. Z. k tomu, že pristúpili k vymáhaniu pohľadávky prostredníctvom ďalších osôb a to obžalovaných J. D. Č.. Do stretnutia v kancelárii firmy Ing. J. Y. poškodený E. Z. neuvádzal, že by dlžník Ing. J. Y. navrhoval uspokojiť ich pohľadávku prevodom vlastníctva bytu, ktorý dlžník vlastnil v Nitre. Ďalšou skutočnosťou, ktorá z dokazovania vyplynula je tá, že došlo k nedorozumeniam ohľadne výšky odmeny za vymoženie pohľadávky. Medzi I. R. D. E. Z. sa hovorilo o akejsi pôžičke pre Y. J. D. R. Č. D. N. E. Z. vo výške 5.000,- Eur až 7.000,- Eur, ktorú sumu poškodený E. Z. akceptoval a potvrdil, že v prípade úspešného vymáhania predmetnej pohľadávky mu túto sumu nebudú musieť vrátiť. Obžalovaný Y. J., zrejme na základe rozhovoru s I. R. sa domnieval, že odmenou za vymoženie pohľadávky má byť suma rovnajúca sa 50 % vymoženej pohľadávky, čo malo predstavovať sumu 22.000,- Eur. Túto skutočnosť spomína sám poškodený E. Z., že toto mu naznačil Y. J. a podľa názoru súdu práve rozpory ohľadne výšky odmeny za vymoženie pohľadávky spôsobili nedorozumenie a vyvolali v podstate celé trestné stíhanie ohľadne zločinu vydierania. Svedok Ing. J. Y. v prípravnom konaní tvrdil, že pre vymoženie pohľadávky, keďže mal s poškodeným veľmi dobré vzťahy, tento nepotreboval žiadnych sprostredkovateľov a nakoniec sa dohodli na tom, že svoj záväzok splní prevodom jednoizbového bytu v Nitre v prospech subjektu, za ktorý svedok E. Z. pohľadávku od neho vymáhal. Na hlavnom pojednávaní však priznal, že k takémuto záveru sa dospelo až potom, keď ho v kancelárii v Michalovciach navštívili E. Z. spoločne s obžalovaným Č. D. J.. Svedok potvrdil, že na tomto stretnutí najprv navrhol plnenie svojho záväzku tým, že prevedie na vlastníka pohľadávky vlastnícke právo k pozemku, ktoré získa od investora, ktorý mu mal takýmto spôsobom previesť nehnuteľnosť, pozemok v katastri Michaloviec, čo zúčastnené osoby, teda Z., Č. D. J. odmietli a až následne bolo dohodnuté, že záväzok splní prevodom jednoizbového bytu v prospech veriteľa. Sám svedok Ing. Y. uviedol, že vlastníkom jednoizbového bytu v Nitre bol už asi rok pred týmto stretnutím s uvedenými osobami a s týmto bytom mal iba náklady.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný R. a svedok poškodený E. Z. sa domáhali splnenia záväzku od Ing. Y. už od splatnosti faktúr, čo bolo od apríla 2012 a z vykonaného dokazovania je tak

isto zrejme, že túto pohľadávku neboli schopní vymôcť až do jesene 2013, respektíve do začiatku zimy 2013 - 2014, kedy došlo k stretnutiu Y. J., R. Č. D. E. Z. T. E. S.. J. Y..

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností súd je názoru, že obžalovaný I. R. sprostredkoval vymoženie pohľadávky od dlžníka Y., a to prostredníctvom ďalších obžalovaných J. D. Č.. Súd je tak isto názoru, že za túto službu bola v konečnom dôsledku dohodnutá odmena vo výške 7.000,- Eur, k vyplateniu ktorej aj reálne došlo dňa 30.12.2013, čo vyplýva jednak z výpovede poškodeného E. Z., svedka Q. a čomu nasvedčuje aj listinný dôkaz a to výpis z účtu otca poškodeného E. Z. zo dňa 29.12.2013 v sume 7.000,- Eur. Pokiaľ ide o rozdiel v odmene, ktorú mal zaplatiť poškodený obžalovaný za úspešné vymoženie pohľadávky, a to vo výške 7.000,- Eur, respektíve 22.000,- Eur z výpovede svedka R. Q. tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní jasne vyplynulo, že E. Z., ktorý bol s touto osobou vo veľmi dobrom kamarátskom vzťahu, s ktorým sa často navštevovali a chodili dokonca spoločne na výlety, navštívil túto osobu, pretože odmena vo výške 22.000,- Eur sa mu zdala vzhľadom k výške vymáhanej pohľadávky vysoká a prostredníctvom svedka Q.Á. bolo nakoniec dohodnuté, že primeranou odmenou za vymoženie pohľadávky je suma 7.000,- Eur. Tomuto faktu nasvedčuje aj návšteva svedka R. Q. v dome E. Z., kde bol prítomný aj otec E. Z., J.Á. Z. a ktorý potvrdil túto sumu. Z výpovedi poškodeného E. Z. vyplynulo, že po zaplatení odmeny v bare Monaco v obchodnom centre Zemplín v Michalovciach ho obžalovaný nekontaktovali, až po nejakom čase, keď sa stretol s obžalovaným Y. J. v Košiciach pred McDonaldom, tento od neho požadoval vyplatenie zvyšku sumy medzi sumami 22.000,- Eur a 7.000,- Eur, to jest sumu 15.000,- Eur. Svedok poškodený zároveň tvrdil, že po tomto vyplatení odmeny mali ho navštevovať v mieste jeho bydliska v nočných hodinách obžalovaný R. D. J. a mali mu svetlometmi svojich motorových vozidiel svietiť do okien, respektíve sa v tomto čase pomalou jazdou prevážať popred dom, v ktorom býva. Táto skutočnosť bola v konaní tvrdená iba svedkom poškodeným, nepotvrdili ju žiadni iní svedkovia a dokonca ani otec poškodeného J. Z. tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní ani raz sa nezmienil, že by zo strany uvedených obžalovaných k takémuto konaniu bolo v tom čase došlo.

Z výsluchu svedka J. Z. vyplynulo, že v tom čase, čiže niekedy koncom roku 2013 jeho syn Dominik chodil bez seba, ale nič konkrétne mu neuvádzal, okrem toho, že pokiaľ sa mu niečo stane, je za tým I. R..

Z vykonaného dokazovania, a to konkrétne z výsluchu svedka J. Y. vyplynulo, že stretnutie jeho s obžalovanými J., Č. D. Y. E. Z. pokiaľ sa dojednávajú v jeho kancelárii na zaplatení a na splnení jeho záväzku, tak je to v priateľskom a kamarátskom duchu a uviedol, že nemal pocit, že by poškodený E. Z. pôsobil dojmom prestrašeného alebo vydieraného človeka. O tomto faktore, teda o strachu, respektíve obavách nič neuviedol tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní ani svedok R. Q., ktorý tvrdil, že s poškodeným E. Z. boli v tom čase vo veľmi dobrom vzťahu, čomu nasvedčuje aj samotná skutočnosť, že práve tento svedka poškodený E. Z. požiadal o pomoc ohľadne zaplatenia odmeny za vymoženie pohľadávky. V tejto súvislosti je zaujímavé zistenie, ktoré vyplynulo z vykonaného dokazovania, že E. Z. sa tomuto svedkovi, ako svojmu dobrému kamarátovi, či priateľovi vôbec nezveril, že má byť niekým ohľadne vymoženia pohľadávky vydieraný. E. Z. okrem iného tvrdil, že svedok Q. mal byť prítomný pri jednom z konkrétnych vydieraní na benzínovom čerpadle LukOil v Košiciach, keď sa mu I. R. mal vyhrážať, že tak, ako jemu, teda R. zhorelo auto, tak zhorí auto aj jemu. Svedok Q. k tomuto tvrdeniu uviedol, že nič také sa pri stretnutí na LukOile v Košiciach nestalo, nepadla zo strany R. na adresu E. Z. žiadna takáto vyhrážka. Pokiaľ ide o ďalšiu časť vyhrážky, ktorá mala byť použitá voči poškodenému, malo sa tak stať hneď na začiatku skutku vydierania, keď R. pri pomníku v Dargove mal povedať poškodenému E. Z., Ž. Č. D. J. mu odkazujú, že keď sa Frajkor hrá na mafiána, že oni mu ukážu, čo je mafia. Ohľadne tejto vyhrážky E. Z. sám nebol istý, či zo strany obžalovaného I. R. boli tieto slová použité ako vyhrážka osobne z jeho strany alebo išlo iba o sprostredkovanie informácie obžalovaným R. od obžalovaných Č. D. J., pričom na hlavnom pojednávaní samotný poškodený kategoricky netvrdil, že išlo o osobnú vyhrážku zo strany I. R.. Samotný takýto postoj poškodeného k tejto okolnosti a vzhľadom k neprítomnosti ďalšej osoby pri tomto ich stretnutí vyvoláva pochybnosti o použití vyhrážky ako takej zo strany obžalovaného R..

Pokiaľ ide o ďalšie vyhrážanie, ku ktorému malo dôjsť pri Dome služieb v Sečovciach, keď sa stretli na jednej strane J., Č. D. R. a na druhej strane Z. D. J. sa mal prechádzať s Z. po chodníku a uvádzať mu, že môže dopadnúť ako R., že jemu zhorelo auto, pri tomto rozhovore, okrem týchto dvoch osôb, nebol nik iný a v konaní nebolo preukázané okrem tvrdenia poškodeným, že k takejto vyhrážke naozaj došlo, keďže nie je verifikovaná žiadnym iným dôkazom.

K poslednej vyhrážke na adresu poškodeného E. Z. malo dôjsť deň predtým, než došlo k výberu sumy 7.000,- Eur z účtu OTP Banky jeho otcom, teda 29.12.2013 na autobusovej zastávke v obci Dargov, pričom došlo k tomuto stretnutiu za okolnosti, keď obžalovaní R., J. D. Č. sa v aute vracali z Košíc od svedka Q., kde mali dojednať nejaké veci ohľadne predmetnej záležitosti a E. Z. išiel autom oproti nim, smerom na Košice a po zablikaní vozidla, v ktorom sa viedli obžalovaní, mal E. Z. svoje auto zastaviť, na čo zastavili sa, obrátili vozidlom obžalovaní a J. mu mal cez otvorené dvere uviesť, že boli za Q., a následne mal Č.S. vystúpiť z vozidla a vytiahnuť spod bundy nôž v puzdre a uviesť E. Z., že keby za ním nestál Q., že ho podreže a vyberie z neho hurky.

Podľa názoru súdu, samotné okolnosti tohto stretnutia sa a spôsob správania sa poškodeného vyvoláva pochybnosti o reálnosti takéhoto počínania si obžalovaného Č.. Správanie samotného poškodeného vyvoláva pochybnosti v tom, že pokiaľ by bol skutočne v tak zlom stave, ako to uvádzal vo výpovedi jeho otec a mal z obžalovaných reálne a objektívne strach z vydierania, sotva by sa bol správal takýmto spôsobom a zrejme by nebol sám bez donútenia zastavil svoje vozidlo, najmä prihládajúc na to, že svojím vozidlom bol na ceste za svedkom R. Q., u ktorého vyhľadal a cítil oporu proti obžalovaným. Okrem svedka poškodeného E. Z., takúto vyhrážku v konaní nepotvrdila žiadna iná osoba, ako svedok, je prirodzené, že Č. toto odmietal a samotný svedok poškodený uviedol, že nevie, či niekto z ďalších dvoch obžalovaných toto konanie obžalovaného Č. mohol vidieť.

Z právnej vety obžaloby, okrem iného vyplýva, že obžalovaní sa mali dopustiť predmetného zločinu po vzájomnej dohode, z vykonaného dokazovania nevyplýval takýto záver o dohode medzi obžalovanými, že budú postupovať spôsobom uvádzaným v ďalej skutkovej vete obžaloby. Z vykonaného dokazovania ďalej nevyplývalo, že by od poškodeného E. Z. vymáhali a požadovali sumu vo výške 22.000,- Eur, samotný poškodený uvádza, že po tom, čo bola vyplatená suma 7.000,- Eur 31.12.2013 v obchodnom centre Zemlín v Michalovciach ho už ani jeden obžalovaný nekontaktoval, iba v jednom prípade, keď sa stretol s obžalovaným Y. J. v Košiciach pred McDonaldom, tento od neho údajne mal požadovať zvyšok sumy, to jest 15.000,- Eur. Z takto zisteného skutkového stavu vyplýva, že po vyplatení sumy 7.000,- Eur obžalovaní I. R. D. R. Č. ho už nekontaktovali a nemohli ho naďalej vydierať. Tvrdenie poškodeného, že aj po tomto dátume sa obžalovaný R. D. Č. prevážali s vozidlami popred jeho dom svetlometmi svietili do okien domu, v ktorom býva, okrem tvrdenia poškodeného nie je potvrdené žiadnym iným dôkazom, najmä výsluchom svedka a ktorú skutočnosť, ako už vyššie je uvedené nepotvrdil a neuvádza v konaní ani jeho otec J. Z.. Aj keby súd pripustil, že k vyvážaniu sa motorovými vozidlami po tomto dátume R. D. Č. v Ozorovciach, kde býva E. Z. došlo, táto samotná skutočnosť bez ďalších, nepochybne neznamená, že týmto konaním mali v úmysle dosiahnuť vymoženie sumy 15.000,- Eur, vzhľadom k už vyššie uvedenému, keď bolo nepochybne dojednané, že odmena za poskytnuté služby bude vo výške 7.000,- Eur.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného je zrejmé, že jediným usvedčujúcim dôkazom ohľadne zločinu vydierania je výpoveď poškodeného E. Z., pokiaľ ide o jednotlivé skutky, ktorými malo dôjsť k vydieraniu, nie sú okrem tohto dôkazu overené a potvrdené inými dôkazmi, pričom samotný poškodený si nie je istý spôsobom vyhrážky použitej pri pomníku v Dargove zo strany obžalovaného R., za takýchto skutkových okolností je súd názoru pri absencii akéhokoľvek iného dôkazu preukazujúceho tvrdenia poškodeného, že takýto skutkový stav nemožno považovať za relevantné a objektívne preukázanie viny obžalovaného I. R., tento stav prinajmenšom vyvoláva zjavné a závažné pochybnosti, že skutok sa vôbec stal, preto súd obžalovaného I. R. spod tohto skutku obžaloby oslobodil. Vzhľadom k oslobodzujúcemu rozsudku súd poškodeného s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Vzhľadom k oslobodzujúcemu rozsudku ohľadne zločinu vydierania, súd podľa § 79 ods. 2 Trestného poriadku ihneď vydal príkaz na prepustenie obžalovaného I. R. z väzby. Z obsahu spisu je zrejmé, že obžalovaný I. R. bol vzatý do väzby pre prečin porušovania predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru a pre marenie výkonu úradného rozhodnutia, pričom súd neskôr v jednom z uznesení, ktorým rozhodoval o väzbe, a to dňa 16.01.2016 rozhodol o tom, že väzba sa vzťahuje aj na zločin vydierania, podľa názoru súdu dôvody väzby ohľadne zločinu vydierania pominuli vyhlásením odsudzujúceho rozsudku a ohľadne oboch prečinov vyššie uvedených väzobná lehota uplynula 14.05.2016, a keďže v prípade prísnejšie posudzovaného trestného činu, to jest zločinu vydierania musel súd v zmysle § 79 ods. 2 Trestného poriadku prepustiť obžalovaného I. R. z väzby na slobodu, a lehota väzby v prípade prečinov pominula už dávnejšiu dobu pred vyhlásením odsudzujúceho

rozsudku, súd je názoru a domnieva sa, že neexistuje žiaden dôvod za existencie vydaného príkazu na prepustenie obžalovaného z väzby na slobodu, pre ďalšie rozhodovanie o väzbe týkajúcej sa prečinov, čo by podľa mienky súdu bolo už nadbytočným rozhodnutím.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho vyhlásenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach.